

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Danuší Ehrenbergerovou v hlavním líčení konaném dne 9.1.2025 v Českých Budějovicích, t a k t o :

Obžalovaný [REDACTED]

narozený [REDACTED] 2000 [REDACTED]
[REDACTED],

je vinen, že

dne [REDACTED] v době od [REDACTED] do [REDACTED] hodin v [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED] odcizil zde volně odstavenou [REDACTED]
značky [REDACTED] nezjištěného typu a výrobního čísla, [REDACTED], čímž způsobil poškozenému [REDACTED]
[REDACTED] škodu ve výši [REDACTED] Kč,

a takového jednání se dopustil přesto, že byl trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne [REDACTED], s nabytím právní moci dne [REDACTED], pod sp. zn. [REDACTED], odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, k trestu obecně prospěšných prací ve výměře [REDACTED] hodin, které do dnešního dne nevykonal,

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

čímž spáchal

přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, **k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osm) měsíců**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost, aby na náhradě škody zaplatil poškozenému [REDAKCE], částku ve výši **5.000 Kč**.

Odůvodnění:

Návrhem na potrestání sp. zn. [REDAKCE] podaným k soudu dne [REDAKCE] státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v [REDAKCE] bylo obž. [REDAKCE] kladeno za vinu spáchání skutku popsaného ve výroku rozsudku.

Hlavní líčení bylo nařízeno na den [REDAKCE] v [REDAKCE] hod. v jednací síni č. [REDAKCE]. Předvolání k hlavnímu líčení spolu s návrhem na potrestání sp. zn.: [REDAKCE] byly obžalovanému doručeny do vlastních rukou dne [REDAKCE] (č.l. 50). Velmi krátce před konáním hlavního líčení obžalovaný telefonicky kontaktoval soudní kancelář a uvedl, že neví, v jaké jednací síni má být hlavní líčení konáno, rovněž uvedl, že má za to, že má být zahájeno až v [REDAKCE] hod. Přestože soud mohl konat hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaného již v [REDAKCE] hod, neboť podmínky uvedené v § 202 odst. 2 tr. řádu byly splněny, vyšel obžalovanému vstříc a vyčkal s zahájením hlavního líčení na [REDAKCE] hod. Obž. [REDAKCE] se však k hlavnímu líčení nedostavil a svou neúčast nijak neomluvil. Soud proto konal hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaného, neboť má za to, že formální podmínky spolu s materiální podmínkou uvedené v ust. § 202 odst. 2 tr. řádu byly splněny, protože návrh na potrestání byl obžalovanému řádně doručen, obžalovaný byl k hlavnímu líčení řádně a včas předvolán, ke skutku byl vyslechnut v přípravném řízení a věc šlo spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalovaného.

Soud za užití § 207 odst. 2 tr. řádu a § 314d odst. 2 tr. řádu četl **výpověď obžalovaného [REDAKCE] z přípravného řízení** ze dne [REDAKCE].

K osobním poměrům uvedl, že trvalý pobyt má v [REDAKCE] jako doručovací adresu má [REDAKCE]. Je zaměstnán u [REDAKCE] s příjmem [REDAKCE] Kč. K trestné činnosti vypověděl, že dne [REDAKCE] kolem [REDAKCE] hod. byl v p [REDAKCE], kde si kupoval [REDAKCE], když odcházel z prodejny, všiml si, že ve vestibulu prodejny mezi posuvnými dveřmi je odstavená [REDAKCE], neví, co ho to napadlo, ale [REDAKCE] odcizil, odjel na ní na [REDAKCE], kde ji prodal náhodnému muži za [REDAKCE] Kč. Jeho jednání ho moc mrzí, neví, co ho to napadlo. Je ochoten v případě nutnosti uhradit způsobenou škodu.

Z protokolu o výsledku **svědkyně [REDAKCE]** je zjištěno, že pracuje v [REDAKCE] všimla si, že jeden ze zákazníků přijel na [REDAKCE] a zaparkoval ji ve vestibulu u prodejny [REDAKCE] poté si všimla [REDAKCE] [REDAKCE] najednou naskočil na [REDAKCE] a odjel, svědkyně proto upozornila zákazníka, který na [REDAKCE] přijel, že s jeho [REDAKCE] odjel někdo jiný, zákazník šel za [REDAKCE] žádal kamerový záznam a volal policii.

Listinné důkazy jsou zastoupeny zejména na č.l. 19-20 fotodokumentací, kterou je prokázáno místo, kde došlo ke spáchání skutku, včetně fotografií z kamerového záznamu z [REDAKCE] v době předcházející odcizení [REDAKCE] zachycujících mladého muže v [REDAKCE] [REDAKCE] na č.l. 22 je úřední záznam, který prokazuje, že jako osobu zachycenou na fotografii z [REDAKCE] policejní orgán na základě své osobní znalosti natipoval obž. [REDAKCE], na č.l. 23 odborným vyjádřením k prokázání hodnoty odcizené [REDAKCE].

K osobě obžalovaného byly provedeny následující důkazy. Na č.l. 32 je sdělení Vězeňské služby – [REDAKCE], kterým je prokázáno, že obž. [REDAKCE] byl od července [REDAKCE] do dubna [REDAKCE] ve výkonu trestu, byl celkem [REDAKCE] kázeňsky trestán, na č.l. 36 je opis evidence přestupků, z něhož plyne, že obžalovaný byl v r. [REDAKCE] celkem [REDAKCE] pokutován pro přestupek [REDAKCE] [REDAKCE] na č.l. 37 je zpráva o pověsti podaná Magistrátem města České Budějovice, kterou je prokázáno, že odsouzený byl v r. [REDAKCE] pokutován [REDAKCE], na č.l. 41-42 se nachází výpis z Centrální evidence exekucí, z něhož plyne, že na majetek obžalovaného je nařízeno [REDAKCE] exekucí, a na č.l. 43 je výpis z evidence práv pro osobu, z nějž plyne, že [REDAKCE].

Z opisu z evidence Rejstříku trestů je zjištěno, že obžalovaný byl dosud [REDAKCE] soudně trestán ([REDAKCE] [REDAKCE] jednalo se o odsouzení pro tr. činy [REDAKCE], naposledy byl trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne [REDAKCE], sp. zn.: [REDAKCE], odsouzen za přečin krádeže dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře [REDAKCE] hodin; usnesením zdejšího soudu ze dne [REDAKCE] byla lhůta pro jeho výkon prodloužena o tři měsíce za stanovení dohledu. Lze dodat, že na [REDAKCE] je nařízeno veřejné zasedání k rozhodnutí o návrhu Probační a mediační služby - [REDAKCE] na přeměnu zbytku neodpracovaného trestu obecně prospěšných prací na nepodmíněný trest odnětí svobody.

Po provedeném dokazování, založeném na pečlivém uvážení všech okolností daného případu, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu, má soud za prokázané, že se obž. [REDAKCE] dopustil jednání popsaného ve výrokové části rozsudku. Obž. [REDAKCE] se zcela přiznal k trestné činnosti, která mu byla kladena za vinu, popsal, že po nákupu v [REDAKCE] si ve vestibulu všiml [REDAKCE] a odcizil ji, a jeho výpověď koresponduje s výpovědí sv. [REDAKCE], která uvedla, že na [REDAKCE] odstavené ve vestibulu odjela jiná osoba než na ní přijela a popsala ji jako muže oblečeného do [REDAKCE], což odpovídá fotografiím z kamerového záznamu z [REDAKCE], které zachycují obžalovaného oblečeného do [REDAKCE]. Hodnota odcizené [REDAKCE] je objektivizována odborným vyjádřením. Obž. [REDAKCE] svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, protože se zmocnil cizí věci ve snaze si ji присvojit, a byl za tuto trestnou činnost v posledních třech letech odsouzen, okolnost předchozího odsouzení je prokázána pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne [REDAKCE], sp. zn.: [REDAKCE]. Obžalovaný jednal ve všech případech v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájem chráněný trestním zákoníkem.

Při úvahách o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 tr. zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédl též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo

označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédně také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody na ■ měsíců až ■ roky. Obžalovanému polehčuje jeho přiznání, na druhé straně nelze nevidět, že jde o osobu ■, protože navzdory svému věku (■) již má ■ záznamů v Rejstříku trestů. Obžalovaného je možno vzhledem k jeho trestní minulosti považovat za ■, což mu přitěžuje, a soud za takových okolností ani neuvažoval o uložení podmíněného trestu odnětí svobody. Od spáchání trestné činnosti ho neodradila ani ta skutečnost, že se nacházel v době, kdy měl vykonávat trest obecně prospěšných prací v trestní věci vedené zdejším soudem, sp.zn. ■, tedy v době, kdy se měl chovat vzorně a nezavdat důvod k sebemenší pochybnosti o vedení řádného života. Soud měl velmi omezené možnosti při úvaze o uložení trestu nespojeného s odnětím svobody - trest obecně prospěšných prací je vzhledem k přístupu obžalovaného v tr. věci ■ vyloučen, uložení peněžitého trestu vzhledem ke značnému exekučnímu zatížení obžalovaného nepřipadá v úvahu, protože trest by byl zřejmě nedobytný, trest domácího vězení vyžaduje bezproblémovou komunikaci s PMS, která v tr. věci ■ 3 absentovala. Soud po posouzení všech shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že jediným v úvahu připadajícím druhem trestu je bohužel již nepodmíněný trest odnětí svobody a po zvážení všech shora uvedených skutečností obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání ■ měsíců, přičemž vyměřená délka trestu odráží polehčující i přitěžující okolnosti ve věci zjištěné, zohledněna byla i skutečnost, že v tr. věci ■ pravděpodobně bude rozhodnuto o přeměně trestu obecně prospěšných prací na trest nepodmíněný. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do výkonu trestu ve věznicí s ostrahou.

V adhezním řízení soud rozhodoval o nároku na náhradu škody pošk. ■, který se včas a řádně přihlásil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 5.000 Kč; vzhledem k tomu, že soud obžalovaného uznal vinným žalovaným jednáním, rozhodl též o vzneseném nároku a uložil obž. ■ povinnost, aby poškozenému uhradil škodu odpovídající ohodnocení odcizené elektrokoloběžky ve výši 5.000 Kč, která byla vyčíslena podle odborného vyjádření (č.l. 23).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybný (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který

uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil (§ 245 odst. 1 tr.řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.). Pokud je odvolání podáno v elektronické podobě, musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.)

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice dne 9.1.2025

Mgr. Danuše Ehrenbergerová, v.r.
samosoudkyně